

РЕШЕНИЕ

№ 1275

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

при участието на секретаря В.К.
като разгледа докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Административно наказателно дело № 20221110201991 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 19-4332-016308/27.08.2019 г., издадено от Г.В.Б. на длъжност ВПД началник сектор към СДВР, отдел Пътна Полиция СДВР, упълномощена със заповед № 81213-515/14.05.2018 г., на АНДР. К. М., ЕГН ***** са наложени административни наказания "глоба" в размер на 300 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Срещу горепосоченото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна. Жалбата е бланкетна и не се съдържат конкретни оплаквания.

В хода на съдебното производство въззиваемата страна и жалбоподателят не се явяват и не изпращат свои процесуални представители.

Постъпили са писмени бележки от адв.А., в която се съдържат аргументи по съществуването на спора, а именно, че е изтекла погасителната давност по отношение на наложеното с обжалваното НП наказание. Намира, че част от наложените наказания са били изтърпени, доколкото СУМПС на жалбоподателя е било отнето със съставяне на АУАН и е върнато едва на датата на депозиране на жалбата – 01.02.2022г.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 7-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че са налице основания за неговото изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната

фактическа обстановка:

Към 15.08.2018г. АНДР. К. М. бил правоспособен водач на моторно превозно средство /МПС/ и имал издадено по установения ред свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № 282469437, категории В, С, М, АМ, ТКТ, валидно до 14.07.2019г.

На 06.12.2017г. АНДР. К. М. придобил чрез договор за покупко-продажба собствеността върху моторно превозно средство-лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с регистрационен № СА **** КХ.

След придобиване на правото на собственост върху превозното средство, АНДР. К. М. не изпълнил задължението си като приобретател на регистрирано пътно превозно средство, вменено с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 1-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г.): „Моторните превозни средства и ремаркетата се регистрират в 14-дневен срок от придобиване на собствеността или оформянето на вноса (постоянен или временен) от съответния митнически орган“. По тази причина на 27.06.2018 г., в 09,59 часа на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП служебно (с отбелязване в автоматизираната информационна система на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР) била прекратена регистрацията на лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с регистрационен № СА **** КХ. За това обстоятелство органите на ОПП-СДВ не уведомили М., тъй като нямали такова задължение.

На 15.08.2018г., около 00.25 часа, АНДР. К. М. управлявал лекия автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, е поставени табели с рег. № СА****КХ в гр. София, по бул. „Ген. Данаил Николаев“, с посока на движение от площад „Сточна гара“ към бул. „Мадрид“.

По същото време свидетелят Н. М. и Л.Н.- полицейски служители при ОПП-СДВР, били назначени на работа нощна смяна и следвало да изпълняват вменените им задължения и по бул. „Ген. Данаил Николаев“ в гр. София. В района на моста „Чавдар“, свидетелите забелязали движещия се лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с поставени табели с рег. № СА****КХ и решили да извършат проверка на превозното средство и неговия водач. Полицейските служители, съгласно законовите си правомощия и в изпълнение на служебните си задължения, подали сигнал за спиране, на който водачът се подчинил. М. и Николов се представили на водача и поискали неговите документи и тези на управляваното МПС, за извършване на полицейска проверка. М. представил свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено на негово име, както и документи за собственост и регистрация на управляваното МПС. В хода на проверката полицейските служители извършили справка чрез ОДЧ, въз основа на която установили, че регистрацията на превозното средство е прекратена служебно.

При така установеното, св. Н. М. съставил на М. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков № 487160/15.08.2018г. за извършено от последния административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Било констатирано и друго нарушение от служителите на ОПП СДВР, а именно, че водачът управлява МПС, което няма сключена валидна застрахова „гражданска отговорност на автомобилистите“, за което Николов издал АУАН №761612 от 15.08.2018г., като М. и заповед №35000 от същата дата за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б „е“ от ЗДвП, по силата на която заповед СУМПС на М. било временно отнето до представяне на сключена валидна застраховка.

С постановление от 03.01.2019г. на наблюдаващ прокурор при СРП било образувано досъдебно производство, водено срещу АНДР. К. М. за осъществен състав на престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 НК, извършено на 15.08.2018г.

По досъдебното производство с постановление на наблюдаващ прокурор при СРП от 28.03.2019г. към наказателна отговорност бил привлечен АНДР. К. М., затова че на 15.08.2018г., около 00.25 часа, в гр. София, по бул. „Ген. Данаил Николаев“, с посока на движение от площад „Сточна гара“ към бул. „Мадрид“, в района на моста „Чавдар“, управлявал моторно превозно средство-лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с поставени табели с рег. № СА****КХ с посока вход, което не било регистрирано по надлежния ред, съгласно чл. 143, ал. 1 от Закон за движение по пътищата: Пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство и чл. 3, ал. 1 от Наредба № 1-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ. бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г.): Моторните превозни средства и ремаркетата се регистрират в 14-дневен срок от придобиване на собствеността или оформянето на вноса (постоянен или временен) от съответния митнически орган- престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 НК.

С постановление от 02.05.2019 г. на прокурор от СРП било прекратено образуваното наказателно производство по ДП № 66/2019г. по описа на 05 РУ - СДВР, пр.пр № 46376/2018г. по описа на СРП, като материалите по същото били изпратени на началника на ОПП-СДВР за ангажиране административнонаказателната отговорност на лицето.

Въз основа на постановлението на СРП и приложените материали по ДП № 66/2019г. по описа на 05 РУ - СДВР, пр.пр № 46376/2018г. по описа на СРП било издадено наказателно постановление № 19-4332-016308/27.08.2019 г., от Г.В.Б. на длъжност ВПД началник сектор към СДВР, отдел Пътна Полиция СДВР, упълномощена със заповед № 8121з-515/14.05.2018 г., на АНДР. К. М., ЕГН ***** са наложени административни наказания "глоба" в размер на 300 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

НП било връчено лично на наказаното лице на 01.02.2022г., който в законоустановения 7-дневен срок подал жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля М.; справка АИС-КАТ по отношение на собствеността на процесния автомобил; справка от ОПП-СДВР; справка от СДВР; заверено копие от материалите по ДП № 66/2019г. по описа на 05 РУ - СДВР, пр.пр № 46376/2018г. по описа на СРП и Заповед № 8121з515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, договор за продажба на МПС, 2 броя АУАН, Заповед за ПАМ, постановление за прекратяване на досъдебно производство и други, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания по делото свидетел. от които се установява, че е извършена проверка на управлявания от жалбоподателя автомобил на описаните в НП дата и място, като е установено, че същият е със служебно прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал. 15 ЗДвП. От приложените справки от ОПП-СДВР е видно, че към датата на извършване на деянието процесният автомобил е бил със служебно прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал. 15 ЗДвП, считано от 27.06.2018 г.

Следва да се посочи, че жалбоподателят не оспорва изложената в АУАН и НП фактическа обстановка.

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното НП, същият дължи проверка дали същото отговаря на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че НП е издадено от материално компетентно лице по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността му – Заповед № 81213-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи.

Същевременно, НП е издадено при съблюдаване на визирания в разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН давностен срок, като съдържа всички реквизити, посочени в нормата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, поради което същото е съобразено с изискванията на процесуалния закон. Следва да се посочи, че НП е издадено в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, доколкото с постановление от 02.05.2019 г. СРП е прекратила образуваното ДП и е изпратила преписката на ОПП-СДВР по компетентност. В този смисъл в атакуваното НП недвусмислено е посочено, че същото е издадено на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН. В този случай срокът по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН тече от датата, на която досъдебното производство е прекратено. В този смисъл Решение № 7643 от 5.12.2013 г. на АдмС - София по адм. д. № 8557/2013 г. НП е издадено на 27.08.2019г., поради което съдът намира, че срокът е спазен. В случая е налице и правилно приложение на процесуалния закон, доколкото в посочената хипотеза административнонаказателното производство се счита за образувано и без съставяне на АУАН на основание постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство и препращането му на наказващия орган и при положение, че жалбоподателят е бил привлечен към наказателна отговорност и му е било повдигнато обвинение.

Настоящият съдебен състав счита, че в процесното НП ясно и в пълнота са описани времето и мястото на извършване на нарушението, както и фактите при осъществяването му – управление на процесния автомобил, който е със служебно прекратена. В този смисъл НП отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като липсва каквото и да противоречие или неяснота в съдържанието му.

При проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът счита, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредба, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установи, че на 15.08.2018 г., около 00. 25 часа, а именно момента на управление от страна на М. на процесния автомобил, последният не е бил регистриран, доколкото на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП е била служебно прекратена регистрацията му, считано от 27.06.2018 г. С оглед на това, жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение, тъй като е управлявал МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, което не е регистрирано по надлежния ред.

Съдът счита, че жалбоподателят е осъществил вмененото му административно нарушение и от субективна страна при форма на вина небрежност (несъзнавана непредпазливост). По аргумент на противното от разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗАНН, процесното административно нарушение може да бъде извършено и при двете форми на вина – умишъл и непредпазливост. Нарушението не е осъществено умишлено, доколкото по делото по несъмнен начин се установи, че М. не е узнал до момента на съставянето на АУАН, че автомобилът е с прекратена регистрация. В този смисъл се установи, че ОПП СДВР, прекратила регистрацията на МПС, не е уведомявала собственика на автомобила или някое друго лице за това обстоятелство. С оглед на изложеното, доколкото М. не е съзнавал, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация, то не е бил налице интелектуалният момент на умишъла, поради което и административното нарушение не е

извършено при тази форма на вина.

Съдът счита, обаче, че административното нарушение е осъществено в хипотезата на небрежност. Действително, фактът, че автомобилът подлежи на дерегистрация на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, не обуславя като пряка последица знанието на собственика му досежно това обстоятелство. За да е налице непредпазливост в хипотезата на небрежност се изисква деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественотоопасния резултат. Жалбоподателят в качеството си на собственик на процесния автомобил е бил длъжен да установи дали същият отговаря на всички законови изисквания преди да започне да го управлява. В този смисъл следва да се посочи, че М. лично е подписал договора за покупко-продажба на процесния автомобил от, поради което е съзнавал, че е станал собственик на автомобила и има задължение да пререгистрира същия в двумесечен срок. Следва да се посочи, че от систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 18б, ал. 2, вр. ал. 1, т. 10 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, за служебното прекратяване на регистрацията на МПС не следва да се уведомява собственикът му. Като е управлявал автомобила след изтичане на този двумесечен срок (изтекъл на 20.12.2017г.), съзнавайки и че не е пререгистрирал същия на свое име, жалбоподателят е имал задължение и е могъл да предвиди неправомерния резултат (управлението на МПС със служебно прекратена регистрация). В този смисъл е и константната съдебна практика на АССГ по идентични казуси, застъпена в Решение № 3851 от 14.06.2021 г. по адм. дело № 3575/2021 г. по описа на АССГ, XXIII-ти касационен състав; Решение № 3769 от 10.06.2021 г. по адм. дело № 955/2021 г. по описа на АССГ, XXIII-ри касационен състав; Решение № 1710 от 17.03.2021 г. по адм. дело № 11468/2020 г. по описа на АССГ, IVти касационен състав; Решение № 1455 от 09.03.2021 г. по адм. дело № 11925/2020 г. по описа на АССГ, VII-ми касационен състав; Решение № 781 от 11.02.2021 г. по адм. дело № 11069/2020 г. по описа на АССГ, XXII-ри касационен състав и други, в които е прието, че деянието е съставомерно от субективна страна.

Неоснователни са възраженията, че е изтекла предвидената от закона давност.

Съгласно чл. 11 ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Нормата е разположена в глава първа "Общи разпоредби" на ЗАНН, така че е приложима и за административните наказания по чл. 13, б."а"–"в" ЗАНН на физически лица, и за имуществените санкции на юридически лица и еднолични търговци по чл. 83, ал.1 ЗАНН, за всяка административнонаказателна отговорност, без оглед на основанието и/или вида ѝ. Същевременно, тъй като препращането по чл. 11 ЗАНН е към изключващите отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК, то важи за тези, регламентирани и в глава втора, и в глава девета: а) основанията, изключващи преследването и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като същата може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява. Няма основание препращането по чл. 11 ЗАНН да се стеснява само до обстоятелствата по чл. 9, ал.2, чл. 12, чл. 12а, чл. 13, чл. 13а, чл. 14, чл. 15 и чл. 16 НК, изключващи обществената опасност и противоправността на деянието, а с това и вината – т.е., до хипотезите на ненаказуемо деяние, което не поражда наказателна отговорност, без да се държи сметка и за хипотезите, в които при наличие на деяние, поначало наказуемо, деецът се освобождава от наказателна отговорност или последната се погасява. Същевременно ЗАНН няма собствена регламентация по този въпрос, поради което

разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, касаеща въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Съдебната практика трайно приема, че институтът на абсолютната давност, уреден в НК се прилага и в административно-наказателното производство на основание чл. 11 ЗАНН (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т.д. 1/14 г.).

С изтичане на предвидената от закона погасителната давност се изключва всяко административнонаказателно преследване съгласно чл. 79, ал.1, т.2 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност се погасява, тъй като извън рамките му нейното осъществяване е недопустимо. Последниците ѝ са както процесуални, така и материалноправни – тя погасява преследването на нарушителя, но също и препятства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете за нейното реализиране, наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това следва да важи и за административнонаказателната отговорност за административни нарушения. Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал.1, т.5 НК (изм., ДВ, бр.26 от 2010) вр. чл. 11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл. 80, ал.3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им. Спира съгласно чл. 81, ал.1 НК вр. чл. 11 ЗАНН, ако преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се по чл. 81, ал.2 НК вр. чл. 11 ЗАНН с всяко едно действие на надлежните органи, предприето към преследваното лице, след което започва да тече нова давност. Независимо колко пъти и за какъв период от време давността е била спирана и прекъсвана, обаче, съгласно чл. 81, ал.3 НК вр. чл. 11 ЗАНН преследването на всяко едно административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал.1, т.5 НК вр. чл. 11 НК. В отсъствието на норма в ЗАНН за абсолютната погасителна давност и предвид препращането по чл. 11 ЗАНН, субсидиарно приложими са чл. 81, ал.3 вр. чл. 80, ал.1, т.5 НК.

В случая са наложени административни наказания за нарушение, извършено на 15.08.2018г. Това е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното му преследване съгласно чл. 80, ал.3 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Според правната уредба, в сила по време на извършването му и приложима съгласно чл. 3, ал.1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл. 80, ал.1, т.5 НК (изм. - ДВ, бр.26 от 2010 г.) вр. чл. 11 ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по чл. 81, ал.3 НК вр. чл. 11 ЗАНН). Така при начален момент 15.08.2018 г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 80, ал.1, т.5 НК (изм., ДВ, бр.26 от 2010) вр. чл. 11 ЗАНН от 4 години и 6 месеца изтича на 15.02.2023г., поради което същата все още не е изтекла и този аргумент в жалбата се явява неоснователен.

Неоснователно е и възражението, че едно от наказанията е било изтърпяно, а именно лишаването от правоуправление. Видно от материалите по делото, СУМПС на жалбоподателя е отнето по силата на наложен ПАМ, доколкото на 15.08.2018г. било констатирано и друго нарушение, а именно, че водачът управлява МПС, което няма сключена валидна застрахова „гражданска отговорност на автомобилистите“, за което Николов издал АУАН №761612 от 15.08.2018г., като М. съставил и заповед №35000 от същата дата за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б „е“ от ЗДвП, по силата на която заповед СУМПС на М. било временно отнето до представяне на сключена валидна застраховка. Видно от приложените документи по ДП отнемането на СУМПС на водача не касае процесното нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, а такова на Кодекса на застраховането, съответно е наложена принудителна административна мярка, а не е търпяно административно наказание.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП при управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, на водача на същото се налага наказание "лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от 6 до 12 месеца и "глоба" от 200 до 500 лв. В конкретния случай на жалбоподателя са наложени наказания "глоба" в размер на 300 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца. В процесното НП не са изложени никакви съображения защо наказанието "глоба" е определено в размер над минималния, а другата санкция е индивидуализирана в законоустановения ѝ минимум. Съдът счита, че като смекчаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете фактът, че жалбоподателят е съдействал на органите на СДВР при извършване на проверката, като същият е извършил нарушението при най-леката форма на вина – несъзнавана непредпазливост. Съдът счита, че целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН по отношение жалбоподателя могат да бъдат постигнати и с налагане на предвидените санкции в минимален размер – "глоба в размер на 200 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца. С оглед на това, обжалваното НП следва да се измени единствено в своята санкционна част, като размерът на кумулативно наложеното наказание "глоба" се намали от 300 на 200 лева.

Съдът счита, че в настоящата хипотеза не е налице "маловажен случай" на нарушение по смисъла на чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 93, т. 9 НК. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не вредни последици от извършеното нарушение. Предвид липсата на множество смекчаващи отговорността обстоятелства, съдът счита, че извършеното нарушение не представлява "маловажен случай" по смисъла на чл. 93, т. 9 НК, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това, административнонаказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

С оглед на всичко гореизложено, подадената жалба се явява частично основателна, поради което обжалваното НП следва да се измени единствено в своята санкционна част, като наложеното наказание "глоба" се намали от 300 на 200 лева.

Предвид изхода на делото въззиваемата страна има право на присъждане на разноски за процесуално представителство. Доколкото обаче същата не е била представлявана по делото и не е поискала заплащането на разноски, такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 19-4332-016308/27.08.2019 г., издадено от Г.В.Б. на длъжност ВПД началник сектор към СДВР, отдел Пътна Полиция СДВР, упълномощена със заповед № 81213-515/14.05.2018 г., с което на АНДР. К. М., ЕГН ***** са наложени административни наказания "глоба" в размер на 300 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, **както НАМАЛЯВА** размера на наложеното кумулативно наказание "глоба" от 300 на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____